

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez pocztą: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Cześć urzędowa.

Wiedeń, 5. listopada 1862. Dnia dzisiejszego wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu, i rozestany został XXXV. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Ten zeszyt zawiera:

Nr. 76. Ustawę finansową na rok administracyjny 1862, z 2. listopada 1862, ważną dla całego państwa.

Z tym zeszytem wydano także i rozestano spis rzeczy zawartych w zeszytach październikowych 1862 Dziennika ustaw państwa.

Ustawa finansowa na rok administracyjny 1862 z 2. listopada 1862. Wazna w całym państwie. Zawarta w wydanym 5. listopada XXXV. zeszycie D. U. P. pod Nr. 76.

My Franciszek Józef pierwszy z Bożej łaski, cesarz Austrii, król Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi, Kroacyi, Sławonii, Galicyi, Lodomeryi i Illyrii; król Jeruzalem etc.; Arcyksiążę Austrii; Wielki książę Toskany i Krakowa; książę Lotaryngii, Salcburga, Styrii, Karyntyi, Krainy, i Bukowiny; Wielki książę Siedmiogrodu; margrabia Morawski; książę górny i dolny Szląska, Modeny, Parmy, Piacenzy i Gwastalli, Oświęcimsa i Zatora, Cieszyna, Friaula, Raguzy i Zary; książęcy hrabia Habsburga i Tyrolu, Kyburga, Gorycyi i Gradyski; książę Trydentu i Brixenu; margrabia górnej i dolnej Łuzacyi i Istrii; hrabia Hohenembs, Feldkirch, Bregenz, Sonnenberg etc., pan na Tryeście, Kattarze, etc. etc. etc.

odnośnie do Naszego postanowienia przedłożonego obydwom izbom Naszej rady państwa na d. 17. i 19. grudnia 1861, w myśl §. 13. ustawy zasadniczej z 26go lutego 1861 uznajemy za stosowne rozporządzić co następuje:

Art. I. Potrzeby państwa na rok administracyjny 1862 dla wszystkich gałęzi wydatków, stanowi się w sumie 388,772,222 zł. 94 c. z czego kwoty w pierwszej części budżetu wyszczególnione przypadają na rubryki główne, oddziały i pododdziały.

Art. II. Z potrzeb państwa w artykule 1. ustanowionych, kwota 294,650,334 zł. będzie pokryta istniejącymi podatkami stałymi i niestałymi (wraz z nadzwyczajnymi dodatkami w dotychczasowym wymiarze) i innymi dochodami państwa. Z tego przypadają jako dochody i wydatki, na pojedyncze rubryki główne, i oddziały, kwoty wyszczególnione w drugiej części budżetu.

Art. III. Kwoty wydatków ustanowione na pojedyncze rubryki główne, oddziały i pododdziały, jedynie z wyjątkiem pensyi dla urzędników i sług w stanie rozporządzalności, tylko na te rubryki główne, oddział lub pododdział użyte być mogą.

Art. IV. Kwoty ustanowione do pokrycia wydatków rubryki głównej lub oddziału, tylko do tejże rubryki głównej lub oddziału użyte być mogą.

Art. V. Względem pokrycia niedoboru na rok administracyjny 1862 w kwocie 94,121,888 zł. 94 c., zastrzega się odpowiednie rozporządzenie w osobnej ustawie.

Art. VI. Minister finansów ma polecenie wykonać tę ustawę. Wiedeń, 2. listopada 1862.

Franciszek Józef, r. w.

Arcyksiążę Rainer r. w.

Plener r. w.

Z najwyższego rozkazu:

Baron Ransonnet r. w.

Cześć nieurzędowa.

Lwów, 6. listopada. Do rzędu głównych potrzeb tak kraju naszego jak i wszystkich podobno krajów monarchii, policzyć zaprawdę można potrzebę zaprowadzenia procedury cywilnej, czyli kodeksu postępowania sądowego tak pomyślanego i ułożonego, ażeby spieszny i nie kosztowny wymiar sprawiedliwości zapewnić mógł. Potrzeba ta dzisiaj więcej niż kiedykolwiek powszechnie uczuć się daje dla tego, iż w czasach obecnych kredyt i wzajemne zaufanie stały się czynnikami, wszystkie stosunki społeczne wskrószyć mającym. Nic zaś nie przyczynia się tyle do ustalenia kredytu, jak przekonanie, że jest władza użyczająca skuteczną opiekę tym, którzyby przez lekkomyślność lub złą wiarę skrzywdzić chcieli. Jeżeli zaś opieka prawa w rozmaitych stosunkach społecznych ma być skuteczną, potrzeba ku temu, ażeby wymiar sprawiedliwości był sprząsty i spieszny, nie naruszający tych, co opieki prawa szukają, na wydatki i koszta, których częstokroć ponosić muszą w stanie. Wymiar zaś sprawiedliwości, w ten czas tylko spieszny i sprząsty być może, jeżeli przepisy postępowania przed sądem i w sądzie określające, będą jasne, liczne i konieczne z potrzeby i natury rzeczy wypływające, czynność stron i sędziego dokładnie rozgraniczające. Zalet tych przyznać niestety nie można przepisom postępowania sądowego w sprawach cywilnych, dotąd u nas obowiązującym.

Uznano to dobrze wysokie ministerium sprawiedliwości, w radzie bowiem państwa przy różnych sposobnościach kilkakrotnie wypowiedziało, iż nowy kodeks postępowania sądowego na rozprawie ustnej i publicznej oparty, na przyszłej sesyi rady państwa złożony zostanie. Z tego powodu myśli niektóre i uwagi, nad przedmiotem tak wielkie znaczenie mającym, będą tu może na swoim miejscu.

Postępowanie sądowe rozpada się z natury rzeczy na trzy osobne działy, a mianowicie na wezwanie opieki sądu, czyli zapozwanie strony przeciwnej przed sąd, na zawyrokowanie, to jest na zastosowanie orzeczeń prawa do każdego z osobna przypadku, a w końcu na wykonanie czyli egzekucyę zapadłego wyroku. Rozdział ten w naturze rzeczy leżący i z niej wypływający, wytyka zarazem granice działania sądu i stron opieki jego wzywających, a raczej wskazuje, iż do właściwej czynności sędziego li tylko ferowanie wyroku należy, zapozwanie zaś przed sąd przez stronę spór rozpoczynającą, powodem sporu będącą załatwione, a wyrok zapadły przez osobnych urzędników, specjalnie ad hoc ustanowionych do skutku doprowadzony, wyegzekwowany być powinien. Główna zaś i kardynalna wada procedury sądowej obecnie obowiązującej jest w tem, iż zapoznajac rozdział ten i rozgraniczenie czynności z natury rzeczy wypływające, wkłada na barki sędziego lub sądu wszystko to, co przez strony załatwione lub przez odrębnych urzędników wykonane być powinno. Bo procedura obecna nie zna solidowania to jest zapozwania przed sąd strony przez stronę; miejsce zapozwu zastępuje tu skarga, którą strona spór rozpoczynająca do sądu podaje, a którą sąd sam z urzędu stronie przeciwnej doręcza. Strony spór wiodące nie stają tu osobiście lub przez umocowanych rzeczników swych przed sędzią, lub sądem; nie rozprawiają się przed nim ustnie i publicznie jakby to z natury rzeczy wypływało, lecz skarga i odpowiedź oddaje sąd jednemu z swych członków do zreferowania, i w skutek relacyi wyrok dopiero wydaje i takowy znów sam z urzędu stronom doręcza. Łatwo zaś pojąć, że przy takim postępowaniu najprostszą sprawą, która jednym posłuchaniem stron, na jednej audyencyi wyrokiem zapadłym załatwiona być może — w długą przewłokę iść musi i spisania całego foliału aktów wymaga. Bo sąd tysiącem różnorodnych czynności obarczony, przy najlepszych chęciach nie jest w stanie przyspieszyć w sposób pożądanym, doręczenia skargi stronie obwołanej, ta znów odpowiedź w najdłuższe czasy zwleka, referent zaś relacyę składający, wiele innych czynności na głowie swej mający, znów nie jest w możności przyspieszenia dalszego sprawy przebiegu. Tak więc sprawa najprostszą w długą iść musi przewłokę, sprawy zaś ważniejsze i zawiłsze po kilkanaście lat przybytki sądowe zalegają, zanim stanowczo rozsądzone i wyegzekwowane być mogą, pomimo tego, że sędziowie od świtu do zmroku ciężko pracują, a każdy sąd do załatwienia piśmideł osobny urząd pomocniczy pod własnym dyrektorem, dodany mieć musi.

Nie tu miejsce po temu, ażeby wykazywać po szczególe całą niedogodność obecnego postępowania sądowego we wszystkich jego odnogach. Musiałoby to być przedmiotem głębszego i obszerniejszego rozbioru, na który ciasne ramy naszego dziennika nie wystarczają, lubo przedmiot sam każdego bezpośrednio lub pośrednio obchodzi. My tylko na to uwagę zwrócić chcieliśmy, iż rozdział pracy, który w mechanicznych czynnościach przemysłu najwięcej się przyczynił do postawienia go na stopniu dzisiejszej doskonałości, rozdział ten pracy i atrybucyi do postępowania sądowego zastosowany być musi, jeżeli takowe do spieszego i sprząstego wymiaru sprawiedliwości prowadzić ma. Bo przepisy, formy sądowe określające, to istny mechanizm drogę do otrzymania sprawiedliwości wskazujący. Potrzeba zaś rozdziału tego pracy i atrybucyi tak dobitnie przez najznakomitszych prawników wykazaną i uduwnioną została, iż wątpli nie można, że nowy kodeks postępowania sądowego, przez wysokie ministerium sprawiedliwości zapowiedziany, należycie uwzględni ją będzie i obecną zawiłość przepisów sądowych zastąpi jasnym wykładem, spieszny i sprząsty wymiar sprawiedliwości zapewniającym.

Monarchia Austriacka.

Czerniowce. (Sprawa dotacyi duchowieństwa).

Wydział krajowy Księstwa Bukowiny postanowił zwołać komisję zawadów, która weźmie pod obradę projekt ustawy względem „uregulowania plac *in natura* grecko-orientalnego duchowieństwa na Bukowinie“, który to projekt ma być potem przedłożony sejmowi krajowemu.

Wiedeń, 5. listopada. (Przejazd dyplomatów. — Rozporządzenie ministerstwa handlu względem poczt i telegrafów. — Usiłowania ku podniesieniu uprawy wina na Węgrzech.)

C. k. poseł przy dworze berlińskim, hrabia Karolgi miał wczoraj konferencyę z hrabią Rechbergiem, a dziś odjeżdża z po-

wrotem na swoje stanowisko. — Austriacki poseł w Hessyi, hrabia *Karnicki*, który otrzymał ośmiodniowy urlop dla odwiedzenia chorej siostry swojej w Wiedniu, odjechał już napowrót do Kassel.

Jego Excelencya minister handlu i rolnictwa hrabia *Wickenburg*, obejmując przydzielony teraz do swego departamentu zarząd poczt i telegrafów, wydał do wszystkich dyrekcji poczt i telegrafów pod dniem 1. bieżącego miesiąca okólnikowe rozporządzenie, w którym zaleca im jak największą gorliwość i pilność w pełnieniu swej służby, zaleca zastosowanie wszelkich ulepszeń i wynalazków w ich zawodzie, i zagraża surowymi karami w razie niedbałości w wykonaniu swego obowiązku.

Król węgierska rada namiestnicza przyzwoliła dla poparcia uprawy wina na Węgrzech pewną sumę z funduszu krajowego, ażeby ułatwić krajowym uprawiaczom wina, obznajomienie się z gospodarstwem piwnicznym w sławniejszych winnicach zagranicznych. Tymczasem wysłani będą do okolicy nadreńskiej i do Bordeaux. Dr. *Franciszek Entz* i *Józef Peterffy*.

(Posiedzenie izby deputowanych z 4. listopada.)

Zagaił posiedzenie przyzdynt Dr. *Hein* o godzinie 10³/₄ zrana. Na ławie ministrów zasiadli pp. *Schmerling*, *Lasser*, *Wickenburg* rady ministeryalni *Brentano*, i *Haan*.

Po zatwierdzeniu protokołu odczytano izbie dwa reskrypta ministeryalne. Jeden z *ministerstwa finansów* względem siedmiogrodzkiego funduszu indemnizacyjnego, a drugi z *ministerstwa handlu* względem preliminarza dochodów pocztowych w pojedynczych krajach koronnych. Obadwa te reskrypta oddane zostały wydziałowi finansowemu na rok 1863.

Potem przystąpiła izba do dalszych obrad nad projektem ustawy względem *postępowania ugodnego*.

Prezydent podaje pod głosowanie wczorajszy wniosek *Mendego* względem ułożenia noweli do regulaminu konkursowego, ale wniosek ten nie znalazł poparcia.

Następnie przeszła izba do debaty specjalnej nad ułożonym w wydziale projektem ustawy względem *postępowania ugodnego*, i izba przyjęła ponajwiększej części z nieznaczniemi tylko poprawkami wszystkie wnioski wydziału. Tak między innemi uchwalono poprawkę do §. 38, ażeby minimum procentowe przy *postępowaniu ugodnem* wynosiło nie 50% lecz 60%.

W końcu odczytano na wniosek sprawozdawcy cały projekt po raz trzeci i uchwalono ostatecznie.

Posiedzenie skończyło się po godzinie 1. z południa.

Niemcy.

Frankfurt n. M., 2. listopada. (*Stowarzyszenie reformy wielko-niemieckie.*)

Onegdaj i wczoraj większa część członków wielko-niemieckiego zgromadzenia opuściła miasto nasze. Wielu jednak zostało dla załatwienia spraw nowo założonego niemieckiego stowarzyszenia reformy. Z dwunastu członków wybranych do wydziału niestającego pp. *Zehmen* z Saksonii i *Bernus* senator tutejszy od przyjęcia wyboru się wymówili. Na ich miejsce powołano pp. *Wydenbruka* z Monachium i *Varnbilera* z Stutgardy. Wydział postanowił ażeby dobrane dwunastu członków do swego uzupełnienia odroczyć aż do powiększenia liczby członków całego zgromadzenia. Z tego powodu odroczone został ostateczny wybór prezesa stowarzyszenia, którego tymczasowo zastępuje baron *Lerchenfeld* wspierany przez p. *Wydenbruka*.

Drukowany spis członków wielko-niemieckiego stowarzyszenia zawiera w ogóle 482 imion własnych. Z tych wypada na Austryę 22, na Prusy 20, na Bawaryę 85, na Saksonię 11, Hanower 31, Wirtemberg 26, Baden 47, Wielkie księstwo heskie 94, Hessia elektoralna 14, Księstwo Nassauskie 27, Księstwa Saskie 4, Meklemburg 2, Oldenburg 1, na Hamburg 2, na Frankfurt 85, spis obejmuje wszelako tylko tych, którzy do 28go października wieczorem do stowarzyszenia przystąpili, po którym to dniu zgłosiło się wielu nowych członków spisem powyższym dotąd nie objętych.

Księstwa Naddunajskie.

Bukareszt, 25. października. (*Zbliżenie do stronnictwa umiarkowanego. — Rady szkolne. — Położenie cudzoziemców.*)

Uwaga, że księżę *Cuza* powtórnie usiłuje zbliżyć się do stronnictwa *Bojarów*, to jest większości izby, potwierdza się wczorajszą nominacją *Alexandra Stefana Catargiu* na ministra robót publicznych z tymczasowem pozostawieniem mu departamentu kontroli, gdy jeszcze pierwiej, jeden z członków rodziny *Catargiu*, pan *Aleko Catargiu*, dotychczasowy przyzdynt izby, został mianowany przyzdyntem trybunału kasacyjnego.

Ustanowiona niedawno „najwyższa rada szkolna“ (*consilium superior de instructiune*) uregulowała na nowo nadzór szkół. Tu wspomnieć warto przykład, jak dalece są tu nienawidzeni wszyscy najzasłużeńsi, najgodniejsi mężowie, jeżeli są cudzoziemcami. Pan *Dr. Davila*, członek wyżej rzeczonyj najwyższej rady szkolnej, musiał złożyć urząd, nie mogąc znieść ostentacji, z jaką koledzy dawali mu uczuć swoje niekontentowanie, że cudzoziemiec jest członkiem najwyższej rady. Pan *Dr. Davila* położył największe zasługi koło organizacji stosunków sanitarnych i szkół, a mianowicie ludowych. Ale jest cudzoziemcem; cóżby czekało innych,

mniej znakomitszych cudzoziemców, gdyby za każdym nie stał konsul z jurysdykcyą, powstrzymująca wszelką napaść.

Ameryka.

Vera Cruz, 1. października. (*Proklamacya Foreya — Stan rzeczy w Meksyku. — Dekret przeciw duchowieństwu.*)

Jenerał *Forey*, który wylądował w *Veracruz* 25. września, i rozkazał natychmiast zatknąć sztandar meykański, usunięty z woli *Almontego*, wydał do Meksykańów następującą proklamacyę:

Meksykanie! Cesarz *Napoleon*, powierzając mi dowództwo nowej armii, która wkrótce za mną przybędzie, dał mi zarazem rozkaz, wyjaśnić wam, jakie są jego prawdziwe zamiary. Gdy przed kilka miesiącami Hiszpania, Anglia i Francya, w jednakowych zamiarach, ujrzały się spowodowane z tych samych przyczyn połączyć się, Cesarz *Francuzów* wyprawił do Meksyku małą tylko liczbę żołnierzy, a narodowi najwięcej pokrzywdzonemu porucił przewodnictwo w zadaniu zadośćuczynienia za krzywdy wspólne. Ale w skutek smutnych a trudnych do przewidzenia wypadków zmieniły się role, i Francya wyłącznie wzięła na siebie walkę za to, co uważała za interes wszystkich. To nowe położenie rzeczy, nie przestrasza jednak Francyi. Przekonana o słuszności swoich zadań, i wsparta życzliwymi zamiarami względem regeneracyi Meksyku, wytrwała wiele i wytrwa więcej jak kiedykolwiek, byle dojść do zakreślonego celu. Nie przychodzę toczyć wojny z meykańskim ludem, lecz z garstką ludzi bez czci i sumienia, którzy depezą nogami prawa ludzkie, i zaprowadziwszy krwawy terrorizm, nie wahają się ziemię ojczystą po kawalku cudzoziemcom sprzedawać. Usiłowano podbudzić przeciwko nam uczucie narodowe pod pozorem, że my przychodzimy, aby krajowi narzucić rząd według naszego upodobania. O to wcale nie chodzi. Gdy lud meykański będzie bronią naszą oswobodzony, sam wybierze sobie rząd, jaki zechce. Mam wyraźny rozkaz to wam oświadczyć. Dzielni mężowie, którzy przybyli połączyć się z nami, zasługują na naszą szczególną opiekę; ale w imieniu Cesarza powołuję wszystkich bez względu na stronnictwa, którzy pragną niepodległości ojczyzny i całości terytorium. Nie jest polityką Francyi ze względu na interesa osobiste mieszać się w wewnętrzne spory obcych narodów; ale gdy z przyczyn prawnych widzi się zniewoloną interweniować, czyni to zawsze w interesie kraju, w którym czynnie występuje. Nie zapominajcie Meksykanie, że gdziekolwiek powiewają sztandary francuskie, w Ameryce czy w Europie, Francya reprezentuje sprawę ludu i cywilizacyi. Podpisano *Forey*, jenerał dywizyi, senator, najwyższy dowódca armii ekspedycyjnej w Meksyku.

Jenerał *Forey* miał udać się 4. października do *Orizaby*. Deszcze ustaly, pogoda sprzyja zapowiadającym się operacyom zaczepnym. *Pays* pisze, że jenerał *Forey* ma bardzo obszerne pełnomocnictwo, i stoi wyżej od tych wszystkich wpływów, które słusznie czy nie słusznie z tej lub owej przyczyny kogokolwiek w podejrzenie podadzą.

Dekret *Juareza* względem księży jest według *Epoca* następujący: Księża wszelkiego wyznania, którzy nadużywając praw swego urzędu, podburzają do nienawiści lub pogardy ustaw rządu i jego rozkazów, będą karani więzieniem lub deportacyą od 1 r. do 3 lat. Na czas teraźniejszego przesilenia, wszystkie kapituły w całej rzezypospolitej, mają być rozwiązane, z wyjątkiem kapituły w *Guadalajara*, która dała dowody patriotyzmu. Wszelkie związki członków tych korporacyi dla wykonywania swoich funkcyi, będą karane jako sprzysiężenie. Księżom wszelkich wyznań zabrania się po za obrębem kościoła używać ubiorów kościelnych. Przeszypujący ten zakaz, karani będą przynajmniej od 10 do 100 piastrow, lub więzieniem od 15 do 60 dni.

Kronika.

(Rozprawy sądowe w Krakowie.) Zeszłego tygodnia, pisze „*Krak. Ztg.*“, odbyło się w Krakowie 9 ostatecznych rozpraw sądowych, a mianowicie jedna o zaburzenie publicznej spokojności, jedna o gwałt publiczny, jedna o oszustwo, pięć o kradzież, jedna o lichwiarstwo.

O zaburzenie spokojności publicznej, popełnione przez podburzające przeciw rządowi kazanie, obwiniony był ks. *Józef Radecki*, wikaryusz parafialny z *Rzeszowa* na wniosek prokuratora dla braku dowodów prawnych uwolniony; obwiniony złożył rekurs, żądając dekretu niewinności.

Ks. *Piotrowi Nowakowi*, wikaryuszowi parafialnemu z *Babrku*, skazanemu w pierwszej instancyi 19. sierpnia z. r. za zaburzenie spokojności publicznej na miesiąc więzienia, podwyższył karę wyższy sąd krajowy w skutek rekursu prokuratora na 6 tygodni więzienia.

(Pożary) W to y z 28. na 29. z. m. powstał z niewiadomej przyczyny, a prawdopodobnie z nieostrożności pożar w *Skalacie*, w obwodzie tarnopolskim, u tamtejszej właścianki *Paski M.*, i zgorzał jej dom mieszkalny co szczerp.

Podobnie z niewiadomej przyczyny zniszczył pożar w *Juśkowicach*, w obwodzie zloczowskim, na dniu 31go z. m. pięć właściankich domów mieszkalnych z wszystkimi budynkami gospodarskimi i z całym zasobem zboża i siana.

Nakoniec donoszą nam jeszcze o pożarze w *Turcie*, w obwodzie samborskim, na dniu 2go b. m. Ogień powstał z nieostrożności u izraelity tamtejszego *Mordka Sch.*, i pomimo najusilniejszego ratunku szerzył się tak szybko, że w krótkim czasie splonęły trzy domy izraelickie i wszystkie budynki gospodarskie na tak zwanem *Zwierzyńcu zamkowym*.

(Miasto Londyn) z obwodem liczy według przeszłorocznego wymiaru w 194 parafiach 2,803,989 dusz, a zajmuje przestrzeń 77,997 morgów angielskich (acres), z których 2778 leży pod wodą, to jest pod Tamizą. Do tej olbrzymiej metropolii należą trzy hrabstwa, jako to: Middlesex z 2, 39,814 Surrey z 579,749, i Kent z 193,427 mieszkańców. Od konstr. pcy r. 1851 powiększyła się ludność w Middlesex o 16, w Surrey o 20, w Kent o 43 pcy, a w mieście o 18.7 pct., czyli o 441,753 dusz, ile wynosi właśnie ludność Manchesteru i Liverpoolu razem. W czasie od 1851 do 1860 połączyło się w Londynie ślubem małżeńskim 528,306 par, urodziło się 864,663 dzieci, a umarło 610,473 osób. — Na 194 parafii jest 60m takich, które liczą mniej jak po 100, a sześć, która więcej jak po 100,000 parafii. W ostatnich dziesięciu latach stosunek nowo urodzonych pici żeńskiej do męskiej był 96.18 do 100, jednakoważ z przyczyn wychodźstwa większej śmiertelności między płcią męską, stosunek liczby kobiet do mężczyzn jest 114.49: 100.

(Restauracye i kawiarnie) przy ostatniej wystawie londyńskiej podzielone były, jak wiadomo między dwóch przedsiębiorców, Francuza Veillard po prawej stronie głównej nawy i Anglika Morrish po lewej; obaj zobowiązani byli dostarczać publiczności wszystkiego, czegoby słusznie zażądać mogła. Przekonano się bowiem na wystawie z 1851 r., gdzie tylko lody, chłodniki, ciasteczka i butelki dostarczano zwiedzającym, że trzeba pomyśleć o pożywniejszem zasilaniu publiczności, która pięć lub ośm godzin chodząc ciągle, strudzona i głodzona być musi, czego zresztą dowodziły potłuczone szkło, garnuszki i kupy zatluszczonego papieru, któremi walcem zawałano ścieżki chłodnikami. P. Veillard, obciążony opłata po 3 pense od każdego gościa na rzecz p. Cadogan, pośrednika w układach jego z komisarzami wystawy, i jako cudzoziemiec mniej od angielskich gości odwiedzany, stracił i musiał przed zamknięciem jeszcze wystawy odstąpić od przedsiębiorstwa, choć utargował przeszło 70,000 fct. Lecz sprzedaż po wszystkich salach, piwiarniach, restauracyach z lewej strony głównej nawy, Morrishowi wydzierzawionych, przyniosła stosunkowo do francuskiej trzy razy więcej. Zehyście mieli pojecie, jaka tam była konsumpcya, to wam powiem, że po 25. października spożyto samych kobiecych łakoci i ciastek w okrągłych ciachach: 1,300,000 lodów, 65:000 pierników, 133,500 biszkoptów, 475,000 ciastek z mięsem, 69,200 funtów ciasta z serem, makaroników, torcików, plachów i innych ciastek 465,000. Wypito przytem dość kawy, herbaty, limonady i piwa jałowcowego, ulubionego angielskim kobietom 1,3,000 butelek, a likiera 935 kwart, oraz koniaku z 101,000 butelkami lemoniady, 31,000 sadowej wody, 12,000 selcerskiej; herbaty 5195 funtów, kawy 8388 funtów, a czekolady 1940 funtów. Chleba do tych lekkich posiłków wyszło 44,000 białego francuskiego bochenków, a 2600 zwykłego angielskiego.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 6. listopada. Na naszym dzisiejszym targu były następujące przeciętne ceny: męcz pszenicy (79 \mathcal{H}) 3zł. 96c.; żyta (78 \mathcal{H}) 2zł. 49c.; jęczmienia (65 \mathcal{H}) 2zł. 43c.; owsa (46 \mathcal{H}) 1zł. 57c.; hreczki 2zł. 60c.; grochu 3 zł.; kartofli 1 zł. 2c.; — cetrnar siana 1zł. 42c., okotów 51c.; — sąg drzewa bukowego 11zł. 20c., sosnowego 10zł. 25c.; kubek krup pszennych 10c., jęczmiennych 4c., jaglanych 6c., hreczanych 5c.; — mas piwa lepszego 22c., zwykłego 20c.; wódki dobrej 80° po 90c., 14° surowej bez podatku 48c.; — funt masła 52 c., łoju 24c., szmalcu wieprzowego 48c. w. a.

Ostatnie wiadomości.

Lwów, 7. listopada. Izba deputowanych rady państwa obradowała na przedwczorajszym posiedzeniu dalej nad statutami banku, i uchwaliła je aż do paragrafu 60go podług wniosków wydziału. Tego samego dnia wieczorem miał posiedzenie także wydział finansowy na rok 1863 i obradował nad rubryką budżetu względem fabryk eraryalnych i rozmaitych dochodów. Jest to już jedna z ostatnich rubryk budżetu, i przeto można się spodziewać, że wkrótce ukończy wydział swoje prace i wniesie budżet na rok 1863 pod obrady pełnej izby. Także wydział względem rewizji katastru miał przedwczoraj posiedzenie. — Jego Excel. minister marynarki baron Burger wyleczył się już z swej słabości ócz i odjechał 2go b. m. z Tryestu do Wiednia.

W Prusiech nie przestaje rząd przenosić lub suspendować urzędników, którzy na sejmie głosowali przeciw rządowi, a stronnictwo postępuje z swojej strony nie przestaje urządzać składek dla wspierania tych urzędników, i dzienniki jego pomimo zakazu policji ogłaszają te składki w swoich szpaltach. — Następcą pana Bismarka przy dworze francuskim wymieniają pierwszego koniuszego Króla, generał-porucznika Willisena, który już kilkakrotnie sprawował nadzwyczajne misye dyplomatyczne. Mówią też, że podobnie jak hr. Bernstorff w Londynie, otrzyma także pan Willisens rangę ambasadora.

Półrządowy organ włoski *Monarchia nazionale* z 4. b. m. zaprzecza pogłosce, jakoby ministerium chciało rozwiązać izby. Tylko w takim razie użyłoby tego środka, jeźliby koalicya partii opozycyjnych groziła utworzeniem sztucznej większości. Ministerium spodziewa się jednak, że nieprzyjdzie do tego, jeźli frakcyje parlamentarne będą łącznie opierać się partyjom skrajnym. Ten sam dziennik donosi także, że rząd włoski otrzymał już odpowiedź rządu francuskiego na wiadomy okólnik ministra Duranda w sprawie rzymskiej. Rząd francuski oświadcza w tej nocy, że polityka Francji względem Włoch niezmieniła się w niczem, lecz obrała tylko inną drogę do układów w sprawie rzymskiej. — Król Wiktor Emanuel zamierza odprawić wielkie przeglądy wojska, a że równocześnie ma nastąpić pobór 150,000 rekruta i zruchowienie gwardyi, chciałyby w tych krokach wojskowych upatrywać niezawodne oznaki bliskiej wojny.

Depesza z Petersburga z 5. listopada donosi o zmianie ministerjalnej: Minister sprawiedliwości Panin otrzymał dymisyę, a adjunkt Zamiatnin objął zarząd tego ministerium. Równocześnie donoszą z Petersburga, że wyszedł ukaz cesarski, który znosi w Królestwie Polskiem podatek koszerony i od sług, a natomiast podwyższa podatek od wódki.

Wiadomości ze stolicy greckiej z 27. października donoszą, że w dniu poprzednim złożyli wszyscy ministrowie i rząd tymczasowy przysięgę na wierność ojczyźnie i prawom narodu. Naczelnik batalionu artylerji Papadiamantopulos mianowany został gubernatorem Aten. Z różnych miast i powiatów przybywają do Aten deputacye z uznaniem rządu prowizorycznego. Listy i dzienniki greckie otrzymane na Marsylię, przynoszą dekret rządu tymczasowego, znany już po części z depeszy, który ogłasza detronizacyę Króla Otona, zniesienie rejencyi Królowy Amalii, utworzenie rządu tymczasowego i zwołanie zgromadzenia narodowego. Co do mocarstw opiekuńczych zdaje się, że uzwały już one milczeniem teraźniejszy rząd grecki, gdyż posłowie greccy w Paryżu i Londynie otrzymali już nowe listy wierzytelne i na swych hoteliach umieścili nowe napisy: „Greckie poselstwo narodowe.“

Z Ameryki północnej sięgają wiadomości do 25. z. m. Generał McClellan nie ruszył naprzód. Bragg wkroczył przez Cumberland Gap do Tennessee. Rosenkranz zastępuje Buella w Kentucky. Unioniści mieli utąpić z Koryntu i Boliwaru. Komunikacya twierdzy Nashville z północą jest odcięta. W pobliżu Nowego Orleanu zabity został pewien zarządca niewolników. Słychać, że przywołana siła zbrojna przytłumiła powstanie Murzynów.

Najświeższa poczta.

Londyn, 5. listopada. Dzisiejsza *Morning Post* pisze: Nie możemy powiedzieć, czy przyjdą do skutku układy, któreby skłoniły główne mocarstwa unieważnić traktat z r. 1832; ale i bez tego kandydatura Leuchtenberga równie mało jest możliwą, jak kandydatura jednego z książąt angielskich. Kandydatura hrabiego Flandryi nie podlegałaby takim zarzutom. Mocarstwa opiekuńcze są w tej kwestyi połączone jednym życzeniem, aby Grecya była szczęśliwą i nie ma między niemi rozdrożenia z zazdrości.

Nowy Jork, 25. października wieczorem. Separatystyce zostali pobici pod Pearidge w Arkansas, stracili artylerję i wszystkie pociągi wojenne.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 6. listopada.

Hotel George: PP. Hr. Borkowski Wit., z Winniczek.

Hotel europejski: Kowalski Ign., c. k. notaryusz i Kowalski Marcełi, z Birezy. — Waygart Wal., adwokat kraj., z Przemysła. — Rożanowski Lean., z Polski. — Stecki Adolf, z Środopolec. — Płotnicki Ludwik, adwokat kraj., z Złoczowa.

Hotel angielski: Bernatowicz Hip., z Sarnik. — Andryszewski Ignacy, z Porczy.

Zajazd Kubna: Brzozków Konst., z Zukowa.

Do domu nr. 288 m.: Smarzewski Sew., z Tulkowic.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 6. listopada.

PP. Obertyński Stan, do Turkowa. — Br. Poten Karol, do Olszanki. — Lityński Józef, do Wierzbicy. — Hr. Starzyński Boj, do Derewni. — Miliński Józef, do Helenkowa. — Ubyasz Hen., do Werbiąza. — Jaworski Apol., do Ordowa. — Serwatowski Wojc., do Rajtoraniec. — Münter Her., do Waniowa. — Hr. Cetner Alb., do Podkamienia. — Terlecki Wik., do Hoszowa. — Hr. Komorowski Fran., do Łuczycy. — Obertyński Hen., do Cieląza.

TEATR.

Dziś w teatrze polskim: „Marya Stuart“, dramat historyczny Juliusza Słowackiego w 5 aktach.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 5. listopada 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 6' Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
6. god. zrana	330.21	+ 0.8	77.2	wschodni	sl. pochmurno
8. god. po poł.	329.82	+ 5.0	61.8	połud.-wsch.	" "
10. god. wiecz.	329.93	+ 2.5	62.4	" "	" "

Kurs lwowski.

Dnia 6. listopada.

	gotówką		towarem	
	zł.	c.	zł.	c.
Dukat holenderski	5	76	5	81
Dukat cesarski	5	78	5	84
Półimperyal zł. rosyjski	9	89	10	1
Rubel srebrny rosyjski	1	91	1	93
Talar pruski	1	81	1	83
Polaki kurant i pięciozłotówka	—	—	—	—
Galicysk. listy zastawne w. a. za 100 zł.	79	38	80	—
" " m. k. za 100 zł.	83	38	84	—
Galicyskie obligacye indemnizacyjne	70	70	71	38
5% Pożyczka narodowa	81	93	82	68
Akcyje gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	225	—	226	50

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 6. listopada.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 82.55. Metaliki po 5% za 100 zł. 71 --; po 4 1/2% za 100 zł. --; po 4% za 100 zł. --. Obligacje in-

Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 223.--; niższo-austr. towarzy-

stwa eskomtowego --. Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. --.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty --. Lipsk za 100 talarów --. Londyn za 10 funtów szterl. 122 15 Medyolan za 100 zł. waluty austrjack. --. Paryż za 100 fr. --.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 5.82, dukaty ces. pełnej wagi --. korony --. półkorony --. Srebro 121 75

Kurs giełdy wiedeńskiej. Dnia 4 listopada.

Table with columns for Obl. ind., Obl. pro., and various interest rates and exchange rates for different currencies and bonds.

Table with columns for Obl. ind., Obl. pro., and various interest rates and exchange rates for different currencies and bonds.

Table with columns for Obl. ind., Obl. pro., and various interest rates and exchange rates for different currencies and bonds.

Table with columns for Obl. ind., Obl. pro., and various interest rates and exchange rates for different currencies and bonds.

Ceny mięsa wołowego

dla ludności izraelickiej od dnia 1. listopada 1862.

Tutejsi rzeźnicy podali na bieżący tydzień następujące ceny rozmaitych gatunków mięsa:

Large table with multiple columns listing meat prices for various cuts (Polędwica, Rozbratel, Pieczeń, etc.) and vendors (Bass Berl, Kohman Antoni syn, etc.)

Z urzędu targowego stołecznego miasta Lwów, 2. listopada 1862.